

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

Κεφ. 154

3 του 1962

43 του 1963

41 του 1964

69 του 1964

70 του 1965

5 του 1967

58 του 1967

44 του 1972

92 του 1972

29 του 1973

59 του 1974

3 του 1975

13 του 1979

10 του 1981

46 του 1982

86 του 1983

186 του 1986

111 του 1989

236 του 1991

6(I) του 1994

3(I) του 1996

99(I) του 1996

36(I) του 1997

40(I) του 1998

45(I) του 1998

15(I) του 1999

37(I) του 1999

38(I) του 1999

129(I) του 1999

30(I) του 2000

43(I) του 2000

77(I) του 2000

162(I) του 2000

169(I) του 2000

181(I) του 2000

27(I) του 2001

12(I) του 2002

85(I) του 2002

144(I) του 2002

145(I) του 2002

25(I) του 2003.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί του Ποινικού Κώδικα (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) Νόμος του 2003 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος»).

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη
νέου άρθρου.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 233 του ακόλουθου νέου άρθρου 233Α:

«Ακρωτηριασμός
γυναικείων
γεννητικών
οργάνων.

- 233Α. - (1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) συνιστά αδίκημα από οποιοδήποτε πρόσωπο:

- (α) η περικοπή, ή ο με οποιοδήποτε τρόπο ακρωτηριασμός ολόκληρου ή μέρους του μεγάλου χείλους (labia majora) ή του μικρού χείλους (labia minora) του αιδοίου ή της κλειτορίδας γυναίκας ή
- (β) η βοήθεια, προτροπή, συμβουλή ή πρόκληση της εκτέλεσης από τρίτο πρόσωπο, οποιασδήποτε από αυτές τις πράξεις στο σώμα γυναίκας.
- (2) Οι πράξεις που καθορίζονται στο εδάφιο (1) δε συνιστούν αδίκημα αν εκτελεστούν από ιατρό και η εκτέλεσή τους είναι αναγκαία, είτε για τη φυσική υγεία της γυναίκας, στην οποία εκτελούνται, είτε εκτελούνται σε γυναίκα που βρίσκεται σε οποιοδήποτε στάδιο τοκετού, ή μετά από αυτό, και σχετίζονται με τον τοκετό:
- Νοείται ότι οι πιο πάνω πράξεις εκτελούνται μόνον κατόπιν γνωμάτευσης δύο άλλων ιατρών.
- (3) Συγκατάθεση εκ μέρους της γυναίκας στην οποία εκτελούνται οι πράξεις που καθορίζονται στο εδάφιο (1) δεν συνιστά υπεράσπιση, ούτε ελαφρυντικό στην επιμέτρηση της ποινής.
- (4) Ανεξάρτητα από τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου, τα Δικαστήρια της Δημοκρατίας έχουν αρμοδιότητα να εκδικάζουν αδίκημα, κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, που διαπράττεται από πολίτη ή μη της Δημοκρατίας και διαπράττεται εντός ή εκτός της Δημοκρατίας.
- (5) Αδικήματα που διαπράττονται κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι πέντε έτη.
- (6) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «ιατρός» σημαίνει ιατρό εγγεγραμμένο δυνάμει του περί Εγγραφής Ιατρών Νόμου.».

Κεφ. 250.
30 του 1959
30 του 1961
53 του 1961
79 του 1968
114 του 1968
14 του 1974
18 του 1979
72 του 1991
66(I) του 1995
112(I) του 1996
